

KÁLMÁN ISTVÁN

1937-2020

A Kós Károly Egyesülés három alapító mestere közül Kálmán István is elhagyta ezt a világot, átlépett a szellemi világ kapuján. Az antropozófia alapján álló szellemtudomány képviselőjeként minden erejével egy hazugságmentes, az emberi méltóságot teljes mivoltában tisztelő, a gondolkodás szabadságának megismerésére alapított életutat tett meg.

Az Egyesülésben a konferenciákon és képzések során számtalan alkalommal világított meg olyan kérdéseket, amelyek megfogalmazására egyedül Ő volt képes. Ezeknek a magoknak a hordozói vagyunk, akár tudunk róla, akár nem, akár akarjuk, akár nem.

Elementáris megismerésre adódott lehetőség az általa vezetett vállalkozásokban, ahol együtt működött a gazdasági tevékenység, a szabad vállalkozói iniciativa és a szociális egymásrautaltság. A hármas tagozódás tudatba emelése és átélése történhetett meg. Nem tűrhette a 20. század legnagyobb hazugságát, mely szerint a munkahelyen és magánéletben tevékeny ember kettészakítva kell éljen mindkét területen, hazugságokkal elfedve gondjait.

A Vállalkozói Klub keretében az Egyesülés számára is nyitott egy kaput, hogy a társaság megismerhesse a pénz természetét, de nem volt elég bátorságunk erre az útra lépni, csak a kapun próbáltunk belesni, hátha onnan elcsíphetünk valamit. Belátva az építészek hiúságát, megalapította társaival a Szabad Gondolatok Házát, a Natura-Budapest Kft.-t, a Szabad Főiskolát és a *Szabad Gondolat* folyóiratot. A sok elmondott mondat, megfogalmazott gondolat eltűnik, elmúlik, azzal a földi élettel együtt, amit elhagyott.

Búcsúzunk tehát attól, ami nem maradhat fenn az idők végezetéig. De a mi dolgunk az, hogy ne csak az emlékezetünkben őrizzünk színes vagy fakuló képeket az együtt átélt örömeinkből, hanem az elvetett magokat csíráztassuk, a növényeket felneveljük, és új magokat ültessünk. Mert egy nagyszerű ember példát adó élete áll előttünk. Ha így tudunk cselekedni, nem veszik el semmi, és a szív fájdalommal lassan átalakul örömmé, ami új találkozásra ad lehetőséget. És ne feledjük:

„POMPÁS, NAGYSZERŰ KORBAN ÉLÜNK”.

Zsigmond László